

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122211720
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122211720.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci žalobkyne: Z. R.,
Q.. XX. XX. XXXX, U. D. J. XX, XXX XX U. U., zast. Weis & Partners s.r.o. so sídlom Ivánska cesta 30/
B, 821 04 Bratislava, IČO: 47 234 776 proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky so
sídlom Kutuzovova 258/8, 832 47 Bratislava, IČO: 30 845 572, o návrhu na nariadenie neodkladného
opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu dňa 21. 01. 2022 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému zakázal vyžadovať od žalobkyne podrobenie sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, zakázal žalovanému vydať akt prikazujúci žalobkyňi podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, zakázal žalovanému vyžadovať od žalobkyne preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, uložil povinnosť žalovanému zdržať sa uloženia sankcie voči žalobkyňi z dôvodu nepodrobeniu sa očkovaniu proti COVID-19, zakázal žalovanému diskriminovať žalobkyňu z dôvodu nepodrobeniu sa očkovaniu proti COVID-19. Svoj návrh odôvodnila tým, že vedúci hygienik Ministerstva obrany SR (ďalej aj „hygienik MOSR“) vydal dňa 21. 12. 2021 opatrenie k očkovaniu v rezorte obrany č. VÚHE-30-224/2021, na základe ktorého bolo vydané nariadenie riaditeľa Vojenskej polície č. VPTN-1-326/2021-OpO, podľa ktorého bolo nariadené očkovanie proti ochoreniu COVID-19 profesionálnym vojakom vyčleneným na plnenie úloh Vojenskej polície. V nadväznosti na to vydal riaditeľ Vojenskej polície dňa 13.01.2022 nariadenie č VPTN-1-11/2022-OpO, v ktorom okrem iného opätovne nariadil adresátom upovedomiť príslušníkov Vojenskej polície o povinnosti vakcinácie v zmysle vakcinačnej schémy, a z ktorého je zrejmé, že príslušníkom Vojenskej polície, ktorí odmietnu očkovanie proti ochoreniu COVID-19, nebude umožnené plniť úlohy mimo územia Slovenskej republiky. Podľa žalobkyne v nadväznosti na vyššie uvedené boli Riaditeľ Odboru policajného výkonu Bratislava, Riaditeľ Odboru policajného výkonu Prešov, Riaditeľ Odboru krízového manažmentu, výcviku a kynológie Vlkanová - Hronsek, Riaditeľ Odboru policajných činností, Náčelník štábu, Vedúca Oddelenia vnútorného riadenia a kontroly a Veliaci poddôstojníci Vojenskej polície údajne povinní preukázateľne oboznámiť všetkých podriadených príslušníkov Vojenskej polície s Opatrením Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 a s povinnosťami z neho vyplývajúcimi najneskôr do 12.1.2022, vyslať príslušníkov Vojenskej polície doposiaľ nezaočkovaných proti ochoreniu COVID-19 do zdravotníckeho zariadenia za účelom poskytnutia špecifickej zdravotnej starostlivosti v podobe očkovania proti ochoreniu COVID-19 do 10 dní odo dňa oboznámenia príslušníka Vojenskej polície s Opatrením Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 tak, aby vakcinácia príslušníka Vojenskej polície prvou dávkou vakcíny proti ochoreniu COVID-19 bola vykonaná najneskôr do dňa 21.1.2022, následne pokračovať v očkovacej schéme v zmysle pokynov NCZI k ukončeniu očkovania proti ochoreniu COVID-19.

2. Žalobkyňa svoj návrh právne odôvodnila s poukazom na článok 13 ods. 1 Ústavy SR, § 3 ods. 1 písm. d), § 7 ods. 1 písm. d) a j), § 10 písm. d), § 12 ods. 2 písm. b) až n), ods. 3 až 5 zákona č. 355/2007 Z. z. a vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SR č. 585/2008 Z. z. (ďalej aj „vyhláška“). Poukazuje na to, že predmetná vyhláška určuje povinné očkovanie proti konkrétnym ochoreniam, medzi ktoré ochorenie COVID-19 nepatrí. Podľa § 8 ods. 7 vyhlášky, ďalšie povinné očkovanie osoby v profesionálnom riziku nákazy môže nariadiť regionálny úrad. Mimoriadne povinné očkovanie môže nariadiť iba Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky v prípade mimoriadnej epidemiologickej udalosti. Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky môže podľa žalobkyne nariadiť povinné očkovanie profesionálnych vojakov aj nad rámec existujúcej právnej úpravy, napríklad prostredníctvom opatrenia. Akékoľvek povinné očkovanie však môže byť nariadené výlučne iba očkovacími látkami schválenými na ich použitie Slovenskou republikou alebo Európskou liekovou agentúrou (EMA). Medzi takéto rozhodne nepatrí tzv. Emergency Use Authorization, teda dočasné schválenie vakcíny na núdzové použitie.

3. Žalobkyňa tiež poukázala na nedostatok materiálnych dôvodov pre zavedenie povinného očkovania. Kompetentné orgány verejnej moci podľa nej ku dnešnému dňu nepoznajú skutočný stav situácie v Slovenskej republike v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19. Svedčí o tom fakt, že všetky štatistiky Slovenskej republiky ohľadom predmetného ochorenia sú vypracované na základe výsledkov testovania populácie RT-PCR testami, pričom kompetentné orgány štátnej správy nemajú informácie o parametroch uvedených testov. Preto podľa žalobkyne výsledky testovania populácie, a z nich vychádzajúce štatistiky, neodzrkadľujú reálny stav situácie ochorenia COVID-19 v Slovenskej republike. Nedôvodné rozlišovanie medzi očkovanými a neočkovanými osobami v podobe zvýhodňovania jednej skupiny alebo v podobe znevýhodňovania druhej skupiny osôb predstavuje diskriminačné konanie, a preto je takéto rozlišovanie v rozpore s právom EÚ. V zmysle bodu 36 úvodných ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/953 zo 14. 06. 2021 je potrebné zabrániť priamej alebo nepriamej diskriminácii osôb, ktoré nie sú zaočkované, napríklad zo zdravotných dôvodov, z dôvodu, že nie sú súčasťou cieľovej skupiny, ktorej sa vakcína proti ochoreniu COVID-19 v súčasnosti podáva alebo pre ktorú je povolená, ako sú napríklad deti, alebo z dôvodu, že ešte nemali možnosť sa dať zaočkovať alebo sa rozhodli nenechať sa zaočkovať. Vo vzťahu k nariadeniu povinného očkovania a k prípadnému sankcionovaniu osôb v prípade, ak sa odmietnu podrobiť povinnému očkovaniu, ide o diskriminačné konanie štátu, keďže v zmysle dostupných vedeckých štúdií a vyjadrení samotných slovenských štátnych orgánov, sa môžu aj osoby očkované proti ochoreniu COVID-19 nakaziť týmto ochorením, môžu ho šíriť a nemusia pritom vykazovať žiadne klinické príznaky ochorenia.

4. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2016 Z. z. Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

8. Podľa § 329 ods. 1 prvej vety CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

9. Súd sa zaoberal tým, či je na prejednanie sporu vecne príslušným súdom a s poukazom na § 40 v spojení s 43 ods. 1 CSP postúpil vec Krajskému súdu v Bratislave ako správne súdu vecne a miestne príslušnému, pričom vychádzal z názoru, že predmet sporu má základ vo verejnom práve a nie je súkromnoprávnej povahy. Pokiaľ sa žalobkyňa bráni voči nariadeniu svojho veliteľa, ktorým sa má dať zaočkovať proti ochoreniu COVID-19 (na podklade rozhodnutia hygienika MOSR), pre nedodržanie ktorého jej môže byť uložená sankcia, je na prejednanie jej nárokov vymedzených petítom príslušný správny súd v konaní

o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Krajský súd v Bratislave s postúpením nesúhlasil a vec predložil podľa § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku kompetenčnému senátu. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky uznesením zo dňa 23. 06. 2022, sp. zn. 1Skomp/36/2022 rozhodol, že na prejednanie veci nie je daná právomoc správneho súdu. Kompetenčný senát uzavrel, že pri posudzovaní právomoci civilného súdu nie je rozhodujúca povaha samotného hmotnoprávneho vzťahu, ale rozhodujúce je, že neodkladné

opatrenie je procesný inštitút upravený Civilným sporovým poriadkom, o ktorom rozhoduje vždy okresný súd (§ 324 ods.2 CSP).

10. Súd z dôkazov pripojených k návrhu zistil nasledovný skutkový stav: V zmysle opatrenia hygienika MOSR zo dňa 21.12.2021 č. VÚHE-30-224/2021 v znení opatrenia č. VÚHE-30-230/2021 zo dňa 30.12.2021 profesionálni vojaci plniaci úlohy podľa § 106 ods. 1 písm. a) až i) zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálni vojaci vysielaní na plnenie úloh mimo územia SR (§ 77 zákona č. 281/2015 Z. z.), profesionálni vojaci zaradení do jednotiek NATO a EÚ s Notice to Move, profesionálni vojaci vysielaní na zahraničnú služobnú cestu (§ 113 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z.) podliehajú očkovaniu a preočkovaniu proti ochoreniu COVID-19 (čl. 4 ods. 1); (ďalej spolu aj „opatrenie hygienika MOSR“). Na základe nariadenia riaditeľa Vojenskej polície č. VPTN - 1-326/2021- OpO je v článku 1 stanovený termín oboznámenia všetkých podriadených príslušníkov Vojenskej polície o opatrení hygienika MOSR do 12. 01. 2022. Bod 2 nariadenia nariaďoval vyslať nezaočkovaných príslušníkov Vojenskej polície proti ochoreniu COVID-19 do zdravotníckeho zariadenia, pričom vakcináciu prvou dávkou vykonať do 21.02.2022.

11. Zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu účastníkovi a zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jeho právneho postavenia a to aj v situácii keď súd nemá náležité zistený stav veci. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Nariadenie neodkladného opatrenia je možné len na návrh a za splnenia zákonných predpokladov. Návrh musí súd opísaním rozhodných skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobca náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania. Pri posudzovaní potreby neodkladnej úpravy pomerov súd vychádza z konkrétnych okolností prípadu, predovšetkým z obsahu návrhu žalobcu. Osobitnou náležitosťou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je tiež požiadavka na to, aby bolo z návrhu zrejmé akého neodkladného opatrenia sa žalobca domáha. Návrh musí byť dostatočne určitý na to, aby mohol súd exaktne vymedziť predmet konania. Súd ani v prípade konania o neodkladnom opatrení nesmie konať ultra petitem.

12. Nariadenie neodkladného opatrenia má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku. Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, že je daná právomoc súdu rozhodovať vo veci samej.

13. V predmetnej veci sa žalobkyňa ako profesionálny vojak domáhala nariadenia neodkladného opatrenia podľa ustanovení Civilného sporového poriadku proti žalovanému Ministerstvu obrany Slovenskej republiky. Žalobkyňa je profesionálnym vojakom, ktorý slúži v Ozbrojených silách Slovenskej republiky a je vyčlenená na plnenie úloh vojenskej polície podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov (ďalej len zákon č. 281/2015 Z. z.). Pre služobný pomer profesionálneho vojaka a štátu, ktorý je upravený zákonom č. 281/2015 Z. z., ako inštitút verejného práva, je charakteristický výrazný prvok podriadenosti profesionálneho vojaka. Práve pre povahu vzťahu profesionálneho vojaka vyplývajúcu zo štátnej služby podľa zák. č. 281/2015 Z. z., tento nie je možné považovať za súkromnoprávnu vec. Pre súkromnoprávny vzťah je typické rovné postavenie subjektov, naopak pre služobný pomer ako inštitút verejného práva je charakteristický princíp nadriadenosti a podriadenosti. V prípade navrhovaného neodkladného opatrenia sa nejedná o súkromnoprávnu vec, pretože predmetom neodkladného opatrenia nie sú práva a povinnosti, ktoré majú základ v hmotnom práve, ale ide o procesný prostriedok ochrany práva v podobe neodkladne úpravy pomerov strán sporu. Právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesných prostriedkoch ochrany práva má vo všeobecnosti súd podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné iba vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis následnou žalobou v veci samej. To znamená, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou, v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany svojho práva na súde, čiže na ktorej prejednanie je daná právomoc. Inými slovami povedané, súd nemôže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomoci inému orgánu verejnej moci (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. Zn. 10bo/240/98, judikát R 123/1999, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7Cdo 59/2011).

14. Navrhovaným neodkladným opatrením sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil služobnému orgánu, vo vzťahu ku ktorému je žalobkyňa ako profesionálny vojak v služobnom pomere, uplatňovať voči nej

opatrenia, ktoré boli nariadené v rámci plnenia úloh a ktorých rešpektovanie má byť plnením služobnej disciplíny. Podľa § 137 zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálny vojak počas výkonu štátnej služby podlieha disciplinárnej právomoci podľa tohto zákona. Disciplinárnu právomoc podľa tohto zákona voči profesionálnemu vojakovi má veliteľ. Veliteľ je oprávnený vydávať podriadenému profesionálnemu vojakovi vojenské rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny na vykonávanie štátnej služby alebo v súvislosti s jej výkonom v určenom rozsahu (§ 8 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z.). Práve prostredníctvom dodržiavania služobnej disciplíny ako jednej z najzákladnejších povinností profesionálneho vojaka (§ 134 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z.) sa realizuje prvok podriadenosti služobného vojaka. Služobná disciplína je zadefinovaná v § 132 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z. a je ňou okrem povinnosti dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, právne záväzné akty Európskej únie, zákony, ostatné všeobecne záväzné právne predpisy a vojenskú prísahu, aj povinnosť dodržiavať vojenské rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny veliteľov, Etický kódex profesionálneho vojaka, vojenské predpisy, služobné predpisy a ostatné interné predpisy, s ktorými bol profesionálny vojak riadne oboznámený. Táto povinnosť však nie je absolútna, pretože ak sa profesionálny vojak domnieva, že vojenský rozkaz, nariadenie, príkaz alebo pokyn je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, právne záväznými aktmi Európskej únie, zákonmi, ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, vojenskou prísahou, Etickým kódexom profesionálneho vojaka, vojenskými predpismi, služobnými predpismi a ostatnými internými predpismi, je povinný v zmysle § 132 ods. 3, 4 zákona č. 281/2015 Z. z. na to upozorniť veliteľa a ak veliteľ na splnení vojenského rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu trvá, musí ho profesionálnemu vojakovi písomne potvrdiť a ten je potom povinný ho splniť. Podľa § 132 ods. 5 zákona č. 281/2015 Z. z., je profesionálny vojak povinný odoprieť splnenie vojenského rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu veliteľa, ak by jeho splnením spáchal trestný čin alebo priestupok; túto skutočnosť oznámi bezodkladne najbližšiemu nadriadenému toho veliteľa, ktorý vojenský rozkaz, nariadenie, príkaz alebo pokyn vydal.

15. Z návrhu vyplýva, že podľa opatrenia hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo dňa 17. 09. 2021 a zo dňa 21.12.2021 bolo nariadené očkovanie profesionálnych vojakov proti ochoreniu COVID-19. Na realizáciu opatrenia bolo vydané nariadenie riaditeľa Vojenskej polície, ktorý určil príslušným riaditeľom zabezpečiť očkovanie v rezorte obrany. Uvedené nariadenia, ktoré boli vydané na plnenie úloh v súvislosti s očkovaním, sú tak nariadeniami veliteľa, ktoré sú profesionálni vojaci v rámci plnenia služobnej disciplíny povinní dodržiavať. Súd už vyššie uviedol, že pre služobný pomer profesionálneho vojaka ako inštitút verejného práva je charakteristický dominantný prvok podriadenosti profesionálneho vojaka, v rámci ktorého je jednou z jeho základných povinností plnenie služobnej disciplíny. Tejto povinnosti môžu byť profesionálni vojaci zbavení len zákonom predpokladaným spôsobom v zmysle § 132 zák. č. 281/2015 Z.z.. Žalobkyňa sa však ochrany svojich práv nedomáha týmto zákonom predpokladaným postupom, ale formou neodkladného opatrenia. V Civilnom sporovom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Vzťah profesionálneho vojaka vyplývajúci zo štátnej služby ale nie je súkromnoprávnej povahy. Nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení by predstavovalo neprípustný zásah do zákonom zverenej právomoci veliteľov na vydávanie pokynov, príkazov alebo rozkazov profesionálnym vojakom, na ktoré ich oprávňuje všeobecne záväzný právny predpis a tiež do zákonom zverenej disciplinárnej právomoci voči profesionálnemu vojakovi. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 321/2002 Z. z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky, je veliteľ oprávnený vydávať v rozsahu svojej pôsobnosti vojenské rozkazy na zabezpečenie plnenia úloh ozbrojených síl. Súd v civilnom sporovom konaní nie je oprávnený poskytnúť takú súdnu ochranu, keď by svojim konaním zasiahol do konania a rozhodovania iného orgánu verejnej správy. Nariadením neodkladného opatrenia v navrhnutom znení by súd zasiahol do zákonom stanovenej povinnosti profesionálneho vojaka plniť pokyny, príkazy alebo nariadenia veliteľa a do zákonom zverenej právomoci veliteľa tieto pokyny, príkazy, alebo nariadenia profesionálnym vojakom vydávať.

16. Na podklade všetkých vyššie uvedených skutočností súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol. S prihliadnutím na charakter požadovanej súdnej ochrany, o ktorej nemôže súd konať v civilnom sporovom konaní súd uzatvoril, že nebolo potrebné skúmať splnenie ďalších podmienok rozhodných pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to či je potrebné bezodkladne upraviť pomery, keďže neodkladné opatrenie sa netýka dôvodu, že existuje obava z ohrozenia exekúcie.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznal, napriek tomu, že bol v konaní úspešný. Žalovanému objektívne nemohli vzniknúť žiadne trovy konania, keďže s ním dosiaľ súd ani nekonal. O výške náhrady trov konania súd už rozhodovať nebude.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu vo výroku, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsah odvolateľ rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.